

Vincle entre la cançó, el jazz i el funk

Darrere (((j))) s'hi amaga la màgia creadora del cantautor barceloní Jordi Calvet

Després de molts anys fent "música de portes endins" (no és cap broma que és un autor prolífic: ha fet més de quaranta discos!) ha començat a fer públic el seu saber. El seu darrer treball, *Vincle*, el considera el primer disc que edita professionalment, i beu de la cançó, la poesia, l'electrònica, el jazz i el funk. Es pot descarregar gratuïtament al seu web. També es pot escoltar a Spotify. I qui el vulgui comprar pot fer-ho a Bandcamp o a iTunes. Calvet explica les fonts del seu *Vincle*.

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=jKdghKxIk-U>

Quin és el *Vincle* que vol reflectir el títol del disc?

Jordi Calvet: Aquest disc és el nostre vincle. La cançó parla de l'amor i la dependència afectiva. És possible estimar sense dependre afectivament? Fer un disc és com estendre una mà per si algú s'hi vol agafar.

Quant de temps t'ha portat compondre aquests dotze nous temes?

J.C: Componc contínuament i alguns temes els treballo durant anys, per tant és difícil de respondre? La cançó més antiga d'aquest disc crec que va néixer fa cinc anys.

Algunes de les teves cançons recorden artistes com Prince o sonoritats fregant el jazz, referents que no s'estilen a l'escena catalana... Vols reivindicar una manera de cantar i interpretar diferent de la cançó d'autor?

J.C: Els que gaudim de la música n'escoltem de tots colors i de tot arreu? És igual que el viure! Després això traspua en la música que fem: ens trobem que una percepció tinguda en algun punt del Vallès Occidental esdevé un tema de jazz amb tocs africans ("Sr. Desconegut") o que a "Tinc por" en Jordi Sánchez (baix) no hi posa una sinó sis línies de baix superposades (!)? El funk té un punt sexual que trobo a faltar a la música en català? El jazz té la llibertat i la complexitat musical que sovint no té el funk. Al final es tracta d'explorar els estris que tenim.

Des de quan toques amb Jordi Sánchez al baix, Xavi Ayala a la bateria i Oriol Pujol als teclats?

J.C: Fa set anys que toco amb en Jordi Sánchez (baix), hem enregistrat 133 temes (no editats!) i fa un any que s'ha incorporat Oriol Pujol (teclats) al projecte. Amb en Xavi Ayala vam tocar un temps i vam registrar el disc, però ara a la bateria tenim l'Eduard Cervera. Tots ells provenen de grups d'estils molt diversos, i això és perfecte per poder respondre i enriquir encara més la varietat estilística dels temes. Amb ells fem els directes i estem treballant en un proper disc.

Tens alguna data de presentació? I altres dates?

J.C: El 29 de gener actuem a La Bombeta de Mollet, i després seguiran La Pólvora de Moià, el Voilà de Manresa (en format acústic), i més? Estem enllestit dos vídeos per al disc, i més música? Ho anirem anunciant tot a www.altrament.cat.

El disc inclou "Consell" i "Poema vegetal" de Dolors Miquel (que ja té videoclip) i "La cosa en mi" de Blanca Llum Vidal. "Altra volta" també el fas a partir de la segona variació de "Tema i variacions" de Joan Brossa. T'agrada musicar poesia?

J.C: M'encanta musicar poesia! He viscut de prop el món de la poesia a través de l'Original de Barcelona i la Kinzena Poètica de Vilafranca del Penedès. Acostumo a agafar-me fort a les frases d'una cançó, és alliberador trobar paraules d'algú altre que em convidin a agafar-m'hi. A més, els poemes solen tenir capes de lectura que es van descobrint amb el temps. Aquesta capacitat d'obrir-se a temps lent és molt semblant a algunes estructures musicals.

Després d'haver enregistrat diversos discos casolans, creus que aquest és el més professional (mesclat als estudis Ciurans per Jordi Sánchez) i el que representa més bé la teva veu?

J.C: Sí. Vaig deixar de comptar els discos casolans a partir del que feia quarant. Crec que en vaig compartir tres amb l'exterior? Sempre he fet música de portes endins. Aquest és el primer disc que edito de manera professional. També és el més col·lectiu (amb grup, poetes,

col·laboracions?) i eclèctic (funk, jazz, rock, electrònica?). Té diverses capes de lectura, segons l'atenció que s'hi dediqui.

Què t'agrada de la veu (i la guitarra) de Rusó Sala, que canta a "Ple"?

J.C: La veu de la **Rusó** em va enamorar des que la vaig sentir en directe per primer cop. Sempre m'impresiona qui surt a cantar sense gaire disfressa o aparells, només veu i guitarra, i encara més si es despulla a les seves cançons.

Per què fa tanta por el fred ("Tinc por")?

J.C: Ai! Vaig compondre aquesta cançó la primera nit que vaig viure a Marçà (el Priorat) durant una de les tardors més fredes dels darrers anys. Era sol a casa, no tenia llenya i a mesura que queia la nit m'anava espantant per la caiguda de la temperatura. Vaig compondre el tema amb els dits glaçats, picant la guitarra amb la mà com si fos de fusta! Què hi feia jo allà en aquelles circumstàncies? La cançó ho explica... Portava un temps voltant pel país cercant alternatives a la vida que m'havien ensenyat a viure, i començava a sospitar que estava fugint d'aspectes de mi que havia d'afrontar. La fugida, el voltar a la deriva, em mantenien despert. Em feia por aturar-me i veure'm amb claredat.

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=Tdg7UuZPrPo>